

[Christmas Møller.]

lem Hr. Holstein nu rejser det. Det ærede Medlem Hr. Holstein burde prøve paa at tænke sig om og forstaa, at han ved hele sin Optraeden — den, han nu snart har 15 Aars Jubilæum paa — og ved den fuldkommen urimelige og meningsløse Maade, han nu under denne Sag har stillet en Dagsorden paa, latterliggør selve dette at stille Dagsorden og ødelægger derved, i Stedet for at gavne og fremme, den Sag, han maatte ønske fremmet. Naar man tænker paa det ærede Medlem Hr. Holsteins Virksomhed som Rigsdagsmand — hvis man kan bruge et saa betydningsfuldt Ord som „Virksomhed“ om det ærede Medlems Gerning —, naar man tænker paa, hvorledes det ærede Medlem, hver Gang der var et Spørgsmaal af den ene eller anden Art, er optraadt med Forespørgsler og Dagsordener, og nu hører det ærede Medlem sige, at det foreliggende Forslag drejer sig om en ligegyldig Sag, ja, saa viser dette, hvorledes det ærede Medlem Hr. Holstein saa at sige ikke tænker sig om mere.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det Latterlighedens testimonium, som han nu giver den Paastand paa Overgang til Dagsorden, jeg her har stillet, vilde han ganske sikkert, med mit Kendskab til ham, ogsaa have givet det, hvis jeg først havde stillet det i Morgen. Det, det gælder om for det ærede Medlem, er jo at afvise en realpolitisk Sag, som det er Det konservative Parti ubehageligt at skulle tage klart og bestemt Stilling til, for eller imod. Dernæst skal jeg sige til det ærede Medlem, at naar det gik saa fintmærkende og diplomatisk til i Januar 1933, var Aarsagen jo bl. a. den, at Oppositionen havde Kniven paa Halsen af Regeringen, saa at denne var villig til at ofre hvad som helst, bl. a. et Vælgerløfte, som den havde faaet Folkeviljefertal paa ved Valget efter Folketingets Opløsning, blot for at slippe for Lockouten. Derfor var det betydeligt lettere for Oppositionen dengang, hvis den ønskede at faa gennemtvunget sin Fordring i dette Spørgsmaal, end det er nu, hvor Regeringen ikke mere har Kniven paa Halsen, men er parat til at knibe ud og sende Rigsdagen hjem uden at tilkendegive, hvorledes dens Stilling er over for det Landbrug, som paa fjerde Aar kæmper for sin Eksistens.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det være Slut med de korte Bemærkninger.

Forslagsstilleren (Christmas Møller): Det vidner i Sandhed om høj politisk Klogskab hos det ærede Medlem Hr. Holstein, at samtidig med at han stiller denne Paastand paa Overgang til Dagsorden, som han vel maa formodes gerne at ville have Stemmer til, i samme Øjeblik, inden det endnu er stemt ned, haaner han Regeringen for et svigtet Valgløfte i Fjor og opfordrer i Virkeligheden Tinget til at sørge for, at Regeringen skulde svigte sine Valgløfter endnu mere. En saadan politisk Klogskab giver jeg ikke saa forførdelig meget for.

Realiteten i denne Sag drøfter vi ved den almindelige politiske Forhandling. Hvad angaar det ærede Medlems Paastand om, at jeg har villet afvise den realpolitiske Side af Sagen, skal jeg sige, at jeg har jo angivet — hvad jeg formoder var det vigtigste for det ærede Medlem — mit Partis Stilling til Valutaspørgsmaalet, saa ogsaa i den Henseende har det ærede Medlem altsaa Uret.

Thomsen: Da det sandsynligvis er mine relativt spagfærdige Bemærkninger fra denne Talerstol, der er den egentlige Anledning til den Staahej, der er blevet, vil jeg paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tillade mig at give mit Besyv med ogsaa ved denne Lejlighed.

I min Tale den 23. Marts var der ikke rejst Sigtelse imod Rigsdagen som saadan, men Rigsdagen har altsaa selv været ude om den Mistænkeliggørelse, som faktisk nu er rejst. Den voldsomme Forargelse, der straks kom til Udbrud, navnlig her i Salen, og i Pressen, var ikke til at misforstaa: Hensigten var at komme L. S. og mig personligt til Livs. Saare betegnende var det, at en stor Del af Pressen havde god Plads, da det gjaldt om at svine mig til, men grumme lidt Plads til en saglig Forklaring fra min Side. Men for een Gangs Skyld reagerede den offentlige Mening, reagerede mod den forlorne Forargelse, som fra alle Sider kom til Udtryk ved Mødet den 23. Det brede Lag i Befolkningen var af en anden Mening end den paa Bjerget gældende. Det har man opdaget, og saa er det vel rimeligt, at man hurtigst muligt ændrer Taktik og ser at faa det bedst mulige ud af Situationen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas